Vissen

Over geluksmomenten en gedaanteverwisselingen

Miranda IJkhout

Miranda IJkhout
Coverontwerp: Joost van Hunnik
1e druk: februari 2021
ISBN: 9789464187670
bravenewbooks.nl

Inhoud:

Inleiding	5
Girlfriend (februari 2018)	6
Kloosterweekend (april 2018)	10
Geluksmoment (juli 2018)	17
Gedaanteverwisseling (september 2018)	19
Kerst in Galtür (december 2018)	23
Dagje Winter(b)erg (januari 2019)	26
De magie van schrijven (maart 2019)	30
KLLP (mei 2019)	34
Lekker lachen (september 2019)	42
Bruiloft (oktober 2019)	45
Wat me blij maakt (november 2019)	47
Banana Royal (februari 2020)	49
Vissen (augustus 2020)	53
Een laatste zomeravond (september 2020)	55
Doortje (oktober 2020)	57
Corona (oktober 2020)	61
De orthodontist (november 2020)	66
44+ (december 2020)	68
Online les (januari 2021)	70
Slotwoord	74

Inleiding

Nadat ik mijn eerste boek ‘Mooist’ in februari 2018 heb uitgebracht, ben ik natuurlijk niet gestopt met schrijven. Sterker nog, ik kwam net lekker op dreef. Ik heb mijn hele leven al veel geschreven, maar nu was ik ook daadwerkelijk de drempel overgegaan van ‘het durven delen’ met de buitenwereld. In de tussentijd, tot de uitgave van dit boek, kwamen er reeds 2 andere boeken tot stand.
Dit is echter het tweede boek met korte, autobiografische verhalen.
Daar waar ik in mijn eerste boek afsloot met het introduceren van ‘ons nieuwe gezinslid,’ hond Missy, ben ik direct verder gegaan met het schrijven over haar. Het eerste verhaal van dit boek was dan ook snel een feit. De rest van de verhalen volgden als vanzelf. Wederom vol zelfanalyse, gewoon omdat ik niet anders kan. Hopelijk ook met voldoende herkenning, humor en zelfspot, zodat het niet al te serieus wordt allemaal.
In het eerste boek heb ik verteld dat ik 2 fantastische zoons heb, waarvan de oudste de voorkant van dat betreffende boek geschilderd heeft. Aan onze jongste zoon nu alle eer. De afbeelding van de vis is daadwerkelijk door hem gevangen. In 1 van de verhalen zal ik hier op terugkomen en zal duidelijk worden waarom dit boek de titel ‘Vissen’ gekregen heeft.
Als laatste nog een dikke dankjewel knuffel aan manlief en al zijn geduld met mij. En dank aan allen die mij gesteund hebben om vooral door te gaan met schrijven.
En ik zal blijven schrijven, ik kan niet anders.

Girlfriend (februari 2018)

Sinds de zomer van 2017 is er een hele nieuwe ‘werk’ wereld voor me open gegaan. Namelijk mijn vak als orthopedagoog kunnen en mogen combineren met mijn liefde voor dieren, meer specifiek mijn liefde voor de ‘canis lupus familiaris’, ofwel de hond. Ik ben bij Hulphond Nederland gaan werken als therapeut. De therapie met hulphonden is gericht op kinderen/jongeren met gedrags-, persoonlijkheids- en/of ontwikkelingsproblemen. Samen met mijn roedel ‘co-therapeuten’ (lees honden), werk ik op een jeugdzorg-locatie in Nederland.
Ik wil heel graag vertellen over mijn prachtige werk als therapeut, maar niet voordat ik eerst ‘mijn lieve en geweldig mooie meisje ’Missy’ heb geïntroduceerd. Zij maakt dit namelijk allemaal mogelijk en met name zij laat me groeien in dit vak, namelijk het geven van therapie met behulp van honden. Bovenal is ze een nieuw gezinslid geworden, eentje die in korte tijd zeer belangrijk voor ons allemaal is gebleken.
Sinds oktober 2017 woont zij bij ons, deze prachtige poedel dame, genaamd Missy. Eerlijk is eerlijk, ik moest even wennen aan het idee van een poedel, maar al mijn vooroordelen (over het truttige imago) bleken ongegrond en bovenal niet te kloppen. Deze koningspoedel (eigenlijk meer een koninginnetje) overtreft al mijn verwachtingen. Ik kan me geen hond indenken die qua ras en karakter beter bij me zou passen. Ze blijkt een ‘schot in de roos’, een engel, een lot uit de loterij. Ze is geweldig! Ook haar naam blijkt helemaal te kloppen. Ze is namelijk een echte Miss, gedraagt zich daar in ieder geval naar. En ze heeft een enorm belangrijke taak, ofwel ‘missie’ in haar leven. En als ze niet bij me is, voel ik me tegenwoordig bijna incompleet, zo gek ben ik op haar.
Missy laat me de wereld van de hond kennen. Ik had namelijk, tot een jaar geleden, nul, noppes, nada verstand van (en ervaring met) honden. Laat staan een idee van het werken met honden in de jeugdhulpverlening. Daarentegen had ik wel heel veel passie, ideeën

en overtuigingskracht…. Vandaar dat de organisatie het blijkbaar wel met me aandurfde ;) Ik kreeg een interne opleiding, aanvullende scholing en mocht voor Hulphond Nederland komen werken.
Door een samenloop van omstandigheden moest Missy in diezelfde periode dat ik bij Hulphond binnen kwam afscheid nemen van haar oude baasje. En niet alleen van haar baas, maar ook van haar leven als ADL-hond. Naast een switch van eigenaar heeft zij dus ook een enorme 'carrière switch' gemaakt. Van 24 uur per dag aan een rolstoel werken en hulp bieden bij 'Alle Daagse Leefomstandigheden' (ADL), ineens een functie als co-therapeut bij jeugdigen met gedragsproblemen. Missy heeft in haar leven een aantal adressen gekend, maar is voor niemand zo belangrijk geweest als voor haar laatste baasje. Voor haar was ze getraind en opgeleid. Deze lieve, warme en dappere vrouw heeft Missy uit liefde laten gaan en daar zal ik haar altijd dankbaar voor blijven. Zeker nu ik weet dat Missy een hond is waarvan je alleen maar ontzettend veel kunt houden.

Uiteraard heb ik deze eerste ervaringsmaanden ook wat theoretische kennis opgedaan. Specifiek een bepaalde term is me heel erg bijgebleven en zou ik graag even toelichten in het kader van deze 'liefdesverklaring' aan Missy. Namelijk het prachtige woord ANTROPOMORFISME, wat zoiets betekent als 'het (al dan niet terecht) toeschrijven van menselijke eigenschappen aan dieren'…..
Ik moet zeggen, ik kan er wel wat mee… Ik kan aardig wat eigenschappen toeschrijven aan Missy, namelijk die van mezelf….niks onterechts aan…. Ze zeggen toch wel dat de hond op het baasje gaat lijken? Of was het nou het baasje op het dier? Hoe dan ook, ik kom toch tot een aardig overeenkomstige lijst. Ze is niet voor niets in mijn leven gekomen, daar ben ik meer en meer van overtuigd.

Om te beginnen hebben Missy en ik beiden een behoorlijk aanpassings- en incasseringsvermogen (ahum, hier zullen de meningen over verdeeld zijn wat betreft mijzelf.). Ik bedoel daarmee; beiden verschillende keren verhuisd, in verschillende gezinnen

geleefd en binnen ons werk verschillende functies gehad. We zijn best flexibel, meer dan men vaak op het eerste oog denkt. Maar we houden tegelijkertijd ook wel heel erg van vaste structuren en ritmes. We zijn eigenwijs en eigenzinnig, doen regelmatig (zo niet altijd) heel graag ons eigen ding. Je moet dan van goeden huize komen wil je ons kunnen overtuigen of ons naar je laten luisteren. Liever halen we een beetje onze neus op en gaan we verder met dat waar we mee bezig zijn, op onze eigen manier. Tikkeltje verwaand en arrogant is ons dan ook niet vreemd. Vaak weten we best wel hoe een en ander in elkaar steekt of werkt en snappen en doorzien we echt wel wat men van ons wil. We overdenken namelijk graag en zijn heel leergierig. We hebben echter soms wat tijd nodig om adequaat te reageren. Impulsief reageren lukt namelijk wel heel gemakkelijk. We zijn heel loyaal, trouw en lief, maar kunnen ook zeer lastig reageren als ons onrecht wordt aangedaan of als we voelen dat de ander niet echt of niet eerlijk is. Dan gaan we blaffen en niet zo'n beetje ook. We kunnen niet goed tegen ruzie, tegen spanning of tegen genegeerd worden. Daar worden we letterlijk ziek van.
We zijn bovenal namelijk heel gevoelig, in de breedste zin van het woord. Gevoelig voor sferen, gevoelig voor emoties van anderen, gevoelig in ons maag-/darmstelsel (spugen kunnen we als de beste), gevoelig voor geluid, gevoelig voor een teveel aan prikkels, gevoelig voor stress etc. etc.
Als we ons goed voelen zijn we energiek en speels, gaan we huppelend en enthousiast door het leven. We zijn graag ondeugend en niet flauw van een beetje gek doen. Maar we kunnen ook vervallen in vermoeidheid, somberheid en totale passiviteit. We houden beiden erg van slapen. Regelmatig zijn we ook wat rusteloos en ongeduldig, dan gaat dat wat we willen niet snel genoeg of zit ons hoofd nog te vol met allerlei dagelijkse beslommeringen. Soms zijn we zelfs een beetje onzeker en blijven we op de achtergrond om de kat uit de boom te kijken (heel soms dan). Vaker laten we ons zelf toch wel horen, bijvoorbeeld door dominante mannetjes af te snauwen. We hebben allebei veel behoefte aan lichamelijk contact, worden heel graag geknuffeld en met liefde overspoeld. Maar komt de ander te